

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.III.1/2021/8. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2021. évi május hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság az erős felindulásban elkövetett emberölés bűntettének kísérlete miatt **terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 15.B.11/2020/38. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat 10.108 (tízezer-egyszáznyolc) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Kaposvári Törvényszék a 2020. évi november hó 9. napján kelt 15.B.11/2020/38. számú ítéletében terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 161. § (1) bekezdésében meghatározott erős felindulásban elkövetett emberölés bűntettének kísérlete miatt 1 év 3 hónap szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a szabadságvesztés fele részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés tartamába a 2019. évi augusztus hó 10. napjától 2020. évi április hó 9. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította, rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség állam részére történő megfizetésére, míg 10.700 forint fogdába helyezéssel kapcsolatban felmerült egészségügyi szolgáltatási költség kapcsán megállapította, hogy azt az állam viseli.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség a vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása, továbbá a feltételes szabadságra bocsátás időpontjának a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján történő megállapítása végett, a vádlott és védője eltérő minősítés érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészség fellebbezését fenntartotta és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a vádlottat a középértékhez igazodó mértékű szabadságvesztésre ítélje, valamint rendelkezzen arról, hogy a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

- [4] Perbeszédében és jogorvoslati kérelmének írásbeli indokolásában a védő a minősítés megváltoztatása mellett felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását is kérte.
- [5] A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül oly módon, hogy vizsgálta a tényállás megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. Ezt meghaladóan – a Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint – hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.
- [6] A felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára – mindössze azzal helyesbítette, hogy a vádlott papuccsal a lábán rúgta meg több alkalommal nagy erővel a hátán, illetve mindkét mellkasfelén a sértettet (*a vádlott nyomozás során tett vallomása, a nyomozati iratok 449. oldalán*).
- [7] Az ekként helyesbített tényállás most már mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, teljeskörűen felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, az a vádlott beismerő vallomásán és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékok egyező adatain alapul.
- [8] A bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság a perrendi előírások megtartásával folytatta le, olyan részletességgel, hogy az ügy ténybeli és jogi értékelést igénylő részleteiben is megalapozottan állást lehetett foglalni. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat értékelő tevékenységéről ítéletének indokolásában a bizonyítékok részletes áttekintésével számot adott. A cselekmény részleteinek rekonstruálása körében kiemelt jelentősége volt annak, hogy a vádlott a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett, elismerte, hogy súlyosan bántalmazta az élettársát, azonban mindvégig arra hivatkozott, hogy nem akarta megölni a sértettet. A sértett a nyomozás során tett, és a bíróság által a Be. 527. § (1) bekezdés b) pontja alapján felolvasás útján a bizonyítási eljárás anyagává tett vallomásában a vádlott beismerő vallomását alátámasztotta, mindössze a bántalmazás kiváltó okára vonatkozóan tett eltérő nyilatkozatot a vádlottól. E körben azonban az elsőfokú bíróság a vádlott vallomását elfogadva állapította meg a tényállást, mely vádlotti vallomást tanúl tanú vallomása is alátámasztotta.
- [9] A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a tényállást a vádlott beismerő vallomása, az azt alátámasztó tanúvallomások, az aggálytalan igazságügyi orvosszakértői vélemény, valamint az egyéb okirati bizonyítékok alapján a vádirati tényállással egyezően állapította meg.
- [10] Az elsőfokú bíróság által megállapított és senki által nem vitatott tényállás – a Be. 593. § (3) bekezdése alapján irányadó – volt a másodfokú eljárásban is.

II.

- [12] E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [13] A cselekmény büntetőjogi értékelése előtt – miután a 2021. évi január hó 1. napjától több vonatkozásban változott a Büntető Törvénykönyv – azt is meg kellett vizsgálni, hogy a vádlottal szemben az elkövetéskor, vagy az elbíráláskor hatályos törvény rendelkezései alkalmazandók-e a Btk. 2. §-ában megfogalmazott jogelvre tekintettel.

- [14] A szóban forgó módosítás a vádlott által megvalósított bűncselekményt, annak minősítését és büntetési tételét nem érintette, így nem volt indokolt megváltoztatni az elsőfokú bíróságnak az elkövetéskor hatályos Büntető Törvénykönyvet előtérbe helyező álláspontját. A változás a Btk. 38. § (5) bekezdésének b) pontja érintően volt tetten érhető. Eszerint ugyanis nem bocsátható feltételes szabadságra az sem, akit a hozzátartozója sérelmére elkövetett nyolc évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre. Tekintettel azonban arra, hogy ez a vádlott szempontjából kedvezőtlenebb elbírálást eredményezne, így helytálló az elkövetéskor hatályos Büntető Törvénykönyv alkalmazása.
- [15] A bűncselekmény minősítése is a büntető anyagi jogszabályoknak megfelelően történt. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének e körben is maradéktalanul eleget tett. Amint arra az elsőfokú bíróság is helytállóan utalt, a vádlott elkövetéskori tudattartamára – a 3/2013. Büntető jogegységi határozatban rögzítettek szerint – a cselekmény tárgyi és alanyi tényezőiből kell következtetést levonni.
- [16] Kétségtelen tény, hogy a vádlott a bántalmazás során nem használt olyan eszközt, amely az emberi élet kioltására alkalmas. Az elkövetés körülményeiből, azaz abból, hogy a vádlott huzamosabb időn keresztül az egész testére kiterjedően, nagy erővel – ököllel, lábbal és papuccsal is – bántalmazta a sértettet, majd, miután a földre került, több alkalommal, nagy erővel megrúgta, egyértelműen az emberölési szándékára utalnak. Ennek tényét erősíti az is, hogy a vádlott a bántalmazás közben olyan kijelentést is tett, hogy reméli, hogy a sértett reggelre megdöglik, valamint a fájdalomra panaszkodó sértett részére kérésére sem hívott mentőt.
- [17] Mindezek alapján tehát helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a vádlott tudata a bántalmazás közben átfogta a sértett halála bekövetkeztének lehetőségét, és a következményhez érzelmileg közömbösen, belenyugván viszonyult.
- [18] Helyesen jutott továbbá az elsőfokú bíróság arra a következtetésre is, hogy a vádlott és a sértett közötti érzelmi viszonyra, valamint az elkövetést megelőző eseményre figyelemmel megállapítható volt, hogy a vádlotti cselekményt kiváltó – ép lélektani alapon nyugvó – intenzív indulat kialakulásához a vádlotton kívülálló, erkölcsileg menthető ok vezetett.
- [19] Mindezekre tekintettel az eltérő minősítésre irányuló védelmi fellebbezések nem voltak megalapozottak.

[20] **III.**

- [21] A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta, és azokat tényleges súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte. A vádlott a büntetőeljárás során őszinte megbánást tanúsított, beismerő vallomást tett és a hatóságokkal együttműködött. Az enyhítő körülmények körében kiemelkedő jelentősége van annak, hogy a sértett a vádlottnak megbocsátott, jelenleg is élettársi kapcsolatban élnek, közösen nevelik kiskorú gyermeküket. Az enyhítő körülmények nagyobb száma és nyomatéka lehetővé tette a büntetési tétel alsó határánál enyhébb büntetés kiszabását, mellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A vádlott kedvező személyi körülményei pedig megalapozták annak lehetőségét, hogy a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.
- [22] A súlyosbításra irányuló jogorvoslati kérelem tehát megalapozatlan volt.
- [23] A szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését azonban az enyhítő körülmények nagy számára és súlyára tekintettel sem látta indokoltnak a másodfokú bíróság, ezért a védőnek erre irányuló indítványa sem vezetett eredményre.

- [24] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is helytállóak voltak, ezért azt a másodfokú bíróság a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [25] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelező rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2021. május 4.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 15.B.11/2020/38. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.1/2021/8. számú határozata folytán a 2021. évi május hó 4. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke